

vinovății angelice

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

“îngerul păzitor te însoțește doar până la
marginea cerului din tine” N. Petrescu

am nevoie de un înger
o nevoie existențială care îmi macină noaptea
în morile vântului

obosită ațipesc preț de o secundă
albul îngerului meu e o fantasmă
totuși ochii mă dor de atâta lumină

dacă e adevărat că-mi ești mereu alături
dacă mă auzi
e timpul să te arăți
nu sunt destul de arogantă încât să nu-ți cer asta
pășesc pe vârful degetelor
cu teama că aș putea spulbera armonia universului tău
dar am dreptul să primesc câteva răspunsuri

unde ești când nimeni nu mă vede
pe ce parte a inimii îți culci cu nepăsare aripile grele de păcat
de ce taci când în lumea e un vacarm apocaliptic

lasă aripa vântului să-ți mângâie tălpile
noaptele vor trece galopând ca unicornii copilăriei
pe linia destinului
scufundându-se în marea neliniștită
ce tinde după țărături calde
să-și numere scoicile
acoperite de sideful timpului
visătoareo

îngerii nu trebuie chemați
sunt lângă tine
lasă liniștea să-ți scrie povestea
s-o poți citi în braille
cu degetele visului

când tac
sunt acolo
pe plaja unde urmele noastre se împletesc cu asfințitul
valurile nu ne-au șters niciodată

lasă îngerul din tine să mă cheme
serafimul din inima mea va poposi pe umărul stâng
luminat de credința că exist

liliana trif & ioan grigoraș